

Utorok 17. mája 2016

Text: J 20, 19 – 23

¹⁹V ten istý prvý deň po sobote, keď už bola tma a dvere, kde boli učeníci, boli zatvorené zo strachu pred Židmi, prišiel Ježiš a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! ²⁰Ako to povedal, ukázal im ruky aj bok. A zaradovali sa učeníci, keď videli Pána. ²¹Ježiš im opäť riekol: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás. ²²A keď to povedal, dýchol na nich a hovoril: Prijmite Ducha Svätého. ²³Ktorýmkoľvek odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im; ktorýmkoľvek zadržíte, zadržujú sa im.

Piesne: ES č. 600, 132

Zamyslenie nad Božím slovom:

Z čoho máte najväčší strach? Ak sa pozrieme na svoj život, zistíme, že náš pohľad na strach sa mení. Keď sme boli deťmi, stačilo, ak mama odišla do susednej miestnosti, a domom sa rozľahol srdcervúci plač. Spreď očí nám zmizol milovaný človek, bez neho sme si nevedeli predstaviť svoj život. Vo vyššom veku sú to rôzne výzvy od písomiek v škole po štátnice na vysokej škole. Skôr narodená generácia sa nad tým pousmeje: „Neviete, čo je strach, kým nezačnete mať zdravotné problémy.“ A to ešte nehovoríme o dobách vojny. V podstate je jedno, čoho sa bojíme, či sú to malé výzvy, alebo životné boje. Každý z nás prežil nejaký strach. V tom danom okamihu je ten strach neprekonateľný. Dnes sme sa dostali k podobnému strachu. Učenikom – apoštolom – zobrali Majstra, znevážili Ho a napokon zabili. A nočná mora pokračovala. Niekoľko im Ježiša zobral dokonca aj z hrobu. Prišli síce nejaké ženy aj Peter s Jánom a tvrdili, že vstal z hrobu. No kto by veril rozprávkam? Jasne videli, že Ježiš zomrel. Z kráľovstva smrti sa ešte nik nevrátil. Pána vzali a nezastavila ich ani pietna chvíľa, plačúca matka a strach najbližších. Potupa pokračovala aj po Jeho smrti. A tak sa dvere za učeníkmi zavreli, tiene v miestnosti predĺžili, nepokoj vzrástol. Nastal strach. Ten sa stal až hmatateľným. A zrazu? Zrazu stojí medzi nimi Ježiš! Je živý, nie je to príznak. Ukazuje im, že z tej ríše mŕtvych je už otvorená cesta k životu. Ten vzkriesený Ježiš hovorí: „*Pokoj vám!*“ To je zjavne odpoveď na strach. My budeme prežívať strach v každej dobe, v každej životnej situácii sa niečo hrôzostrašné môže objaviť. Dvere sa zavru, tiene predĺžia, ale aj do tejto situácie má Ježiš možnosť prísť. Aj do toho najhoršieho prichádza so slovami: „*Pokoj vám!*“ Tak nezúfajme. Nedajme sa oklamať len tým ťažkým. Ježiš a Jeho pomoc môžu byť oveľa bližšie, ako by sme sa nazdali. A prijmime Ducha, lebo aj do ťažkého okamihu prichádza Ježiš so svojimi darmi. Staňme sa svedkami toho, že Ježiš pomáha, prichádza v správny čas a oslobodzuje od strachu. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, Ty prichádzaš do nášho strachu. Prichádzaš tam, kde si nevieme dať rady, kde si myslíme, že nieto pomoci. Ty otváraš dvere aj tam, kde je natrvalo zamknuté. Ukazuješ, že to, z čoho máme strach, je už dávno prekonanou záležitosťou. Pristúp preto k nám a daj nám vidieť svoje ruky a bok. Daj nám vidieť, že cesta k životu je pre nás otvorená. A daj nám sil po nej ísť. Sám dobre vieš, že to nie je jednoduché. Dovoľ nám s Tebou sa stretnúť a Teba chváliť. Amen.

Mgr. Daniel Duraj, zborový farár v CZ ECAV Horná Mičina a konsenior Zvolenského seniorátu (ZVS)